

REPERTUAR SCENY LETNIEJ W ARKADACH KUBICKIEGO 2013

KONCERTY:

Cena biletów - 25 zł, do nabycia na godzinę przed koncertem.

5 lipca o 19.00 – Klezmerski piątek – Klezmafour

Zespół Klezmafour powstał w 1999 roku w Lublinie. Od tamtego czasu stale koncertuje. Ma na swoim koncie występy w wielu miastach Polski i za granicą (Hiszpania, Niemcy, Słowacja, Austria, Czechy, Holandia, Szwajcaria, Kanada oraz USA). Niejednokrotnie nagrywał również dla radia i telewizji. Inspiracją dla artystycznej aktywności kwintetu jest historia miasta, z którego pochodzą, miasta, w którym mieszały się niegdyś muzyczne tradycje Wschodu, Zachodu i Południa.

W ich repertuarze znajdują się: Utwory stylizowane muzyką mniejszości żydowskiej i fascynującą kulturą Bałkanów. Kompozycje własne członków zespołu. Rzeczą do której od samego początku istnienia zespół przywiązywał szczególną uwagę, to idealne zgranie. "Chcemy, aby nasza muzyka brzmiała, jak wykonywana na jednym instrumencie. Doskonałe wycucie proporcji barwowych i dynamicznych oraz umiejętne operowanie nimi - to nasz cel, do którego dążymy od początku". Członkowie zespołu są absolwentami Uniwersytetu Muzycznego im Fryderyka Chopina w Warszawie. Gruntowne przygotowanie i edukacja muzyczna od najmłodszych lat pozwalają im realizować swoje założenie "idealnego zgrania" w sposób profesjonalny i przemyślany.

strona: www.klezmafour.pl - e,

6 lipca o 19.00 – Koncert – Wolna Grupa Bukowina

Wolna Grupa Bukowina zadebiutowała w 1971 roku na Gieldzie Piosenki Turystycznej w Szklarskiej Porębie. Zespół przyjechał z Buska - Zdroju, a założył go ówczesny maturzysta Wojciech Bellon. Piosenką Wojtka "Ponidzie" wyśpiewali jedną z głównych nagród.

Wolna Grupa Bukowina miała formułę zespołu otwartego, toteż występowało z nią wielu znanych wykonawców i muzyków. Trzon zespołu stanowili Wojciech Bellon - twórca większości piosenek, Grażyna Kulawik, Wojciech Jarociński i Waław Juszczyszyn. W historii grupy warto odnotować nagrodzone występy na Studenckim Festiwalu Piosenki w Krakowie w 1974 i 1975 roku, udział w FAM-ie oraz w licznych festiwalach, konkursach czy imprezach studenckich i turystycznych - YAPA, BAZUNA, BAKCYNALIA. Po śmierci lidera zespołu Wojciecha Bellona w 1985 roku grupa zawiesiła działalność. Powróciła na scenę po siedmiu latach przy okazji promocji pierwszej płyty dokumentującej dorobek zespołu i towarzyszącego jej śpiewnika. Wykonuje przede wszystkim dawne piosenki Wojtka Bellona, a także Wojciecha Jarocińskiego oraz kompozycje Waława Juszczyszyna. Pozostaje wierna klimatowi, jaki stworzył jej lider. Piosenek zespołu można posłuchać z płyty:

"Bukowina", "Niechaj zabrzmie", "Sad", "Pieśń łagodnych" (Pomaton - EMI) oraz najnowszej - "Słonecznik. Antologia" (wydanej przez Mix Studio Dźwięku).

Grażyna Kulawik – śpiew
Wacław Juszczyński - śpiew, gitara
Wojciech Jarociński - śpiew, gitara
Wojtek Maziakowski - gitara basowa
Marek Zarankiewicz - instr. Perkusyjne
Krzysztof Żesławski – gitara

7 lipca o 19.00 -- Blues na Niedzielę - Claude Hay (Australia)

Wykonawca rodem z Australii a dokładnie to z Blue Mountains, malowniczej krainy położonej w pobliżu Sydney. Jest artystą, którego występy określa się mianem One Man Roots & Loops Band czyli, wszystko co wykonuje na scenie robi samodzielnie z niewielkim udziałem zmuszonej do posłuszeństwa elektroniki. Każdy dźwięk tworzy na oczach widowni nie korzystając z gotowych podkładów elektronicznych! Swoim specyficznym brzmieniem szybko wprowadza słuchacza w uzależniający rootsowy trans przywołujący najlepsze lata tradycyjnego bluesa. Rezultat jego zabiegów jest bardzo interesujący co m.in. zgodnie podkreślają recenzenci muzycy na całym świecie pisząc wprost, że Claude Hay szturmem podbija świat. Zresztą inaczej być nie może bo w jego autorskim przekazie dominuje uzależniająca jakość i oryginalność. Co ciekawe jest osobowością samo wystarczającą również poza sceną bo jako konstruktor własnoręcznie wykonał swoją dwugryfową gitarę, którą nazwał "Betty" a także zbudował własny dom i przerobił vana na mobilne studio nagraniowe.

Jego dotychczasowa dyskografia liczy trzy albumy: debiutancki "Kiss the Sky" (2007), "Deep Fried Satisfied" (2010). Pochodzący z tego albumu utwór "Get Me Some", inspirowany doznaniem po zjedzeniu nowojorskiej pizzy, stał się w Australii najlepszą bluesową piosenką 2011 roku. Rok wcześniej Claude Hay został wyróżniony tytułem najlepszego debiutu blues&roots w Australii. 2011 rok artysta spędził w trasie koncertując w Australii, Europie a zwłaszcza w Stanach Zjednoczonych gdzie zagrał na żywo w radiu dla 14 mln. słuchaczy. W ojczyźnie bluesa rozpoczął też pracę nad swoim ostatnim albumem „I Love Hate You” (premiera 25.09.2012r.) w legendarnym Sun Studios w Memphis. Album ten przyniósł także 3 nominacje do Australian Blues Music Awards 2012 w kategorii album roku, piosenka roku oraz najlepszy wokalista - rostrzynięcie, podczas corocznego Australian Blues Music Festival w Goulburn w lutym 2013, przyniosło zwycięstwo w kategorii na najlepszego wokalisty roku. Warto zaznaczyć także fakt uplasowania się albumu na 4 pozycji TOP 20 Albums of 2012 wg. Blues Rock Review (<http://bluesrockreview.com/2012/12/top-20-albums-of-2012.html>), ustępując jedynie wydawnictwom Jack'a Whita i Joe Bonamassy a wyprzedzając najnowsze produkcje takich tuzów jak Robert Cray, Henrik Freischlager, Black Country Communion, Joanne Shaw Taylor czy Oli Brown.

Ostatnie 3 miesiące 2012 roku Claude odbył na Australian National Tour (dając blisko 50 koncertów) rozpoczynając od dzielenia sceny wraz z Joe Bonamassa podczas jedynych Australijskich koncertów w Sydney - State Theatre oraz Perth - Perth's Concert Hall. Sam Bonamassa skomplementował występ Claude na swojej stronie www określając go mianem „Czarodzieja z Blue Mountain”. W dniach 14-16.09.2012 Claude Hay odbył mini Tour po Polsce (3 koncerty) niezwykle entuzjastycznie przyjęte przez rodzimą publiczność. Świadczą o tym bezpośrednia reakcja podczas koncertu, jak i nieustająco napływające do organizatorów gratulacje. Występ na tegorocznej edycji Satyrblues bez cienia wątpliwości został okrzyknięty odkryciem i najważniejszym wydarzeniem tego festiwalu. Miarą uznania dla Claude przez uczestników tych koncertów jest choćby błyskawiczne wykupienie przywiezionych na tą okazję płyt CD i niekończąca się kolejka do osobistego komplementowania artysty bezpośrednio po występie. Tegoroczne koncerty będą także okazją dla fanów do zakupu wszystkich wydawnictw oraz koncertowego CD, zarejestrowanego na Satyrblues 2012 - w pełni oddający wrażenia po właśnie przeżytym koncercie

12 lipca o 19.00 – Klezmerski piątek – Zagan Acoustic

Zagan Acoustic to zespół złożony z absolwentów Akademii Muzycznej w Gdańsku. Nazwa grupy jest nierozdzielnie związana z nazwiskiem akordeonisty Pawła Zagańczyka, a pierwsze publiczne występy odbyły w Zakopanem. Zespół wykonał ponad 500 koncertów w Polsce, Litwie, Słowacji, Szwecji, Niemczech i Szwajcarii, zdobywając również nagrody na konkursach ogólnopolskich oraz międzynarodowych.

Dla Zagan Acoustic muzykę komponowali m.in Krzesimir Dębski. W 2011r. dokonania zespołu zostały docenione przez Marszałka Województwa Pomorskiego - "Pomorską Nadzieją Artystyczną". W styczniu 2012 roku ukazała się pierwsza autorska płyta zespołu zatytułowana "3:1". Pomimo, krótkiej obecności płyty na rynku została Ona zaprezentowana przez Program 2 Polskiego Radia a także była płytą tygodnia w Radiu Niepokalanów. W tym samym roku muzycy obchodzili jubileusz pięciolecia działalności. Jubileuszowy koncert dedykowany był przedwcześnie zmarłemu klarneckiście zespołu - Jakubowi Kubali.

Podczas koncertów publiczność może wysłuchać autorskich kompozycji zespołu - inspirowanych wieloma gatunkami muzycznymi. Żeglując po różnych konwencjach muzycy Zagan Acoustic prezentują m.in. tango, muzykę jazzową czy folkową.

14 lipca o 19.00 – Blues na Niedzielę - Kasa Chorych

Kasa Chorych to prawdziwa legenda polskiego blues-rocka. Zespół należy do grona najważniejszych zespołów w historii polskiej muzyki (nie tylko bluesowej). W połowie lat osiemdziesiątych swoją muzyką przyczynili się do tego, że polski blues nabrał nowego, świeżego wymiaru. Wnieśli do tej muzyki zastrzyk ożywczej energii i pomysłów powodując, że bluesem zainteresowali się również młodzi ludzie. To dzięki Kasie Chorych muzyka bluesowa rozbrzmiewała na najważniejszych festiwalach rockowych w Polsce. Do dnia

dzisiejszego utrzymują się w czołówce pomimo tego, że konkurencja w postaci młodych wykonawców jest bardzo silna.

Zespół został założony w 1975 przez grającego na harmonijce ustnej Ryszarda „Skibę” Skibińskiego i gitarzystę Jarosława Tioskowa. Początkowo grali w małych klubach Białegostoku. Przełomowym dla działalności Kasy Chorych okazał się rok 1978. Udział w najważniejszych polskich festiwalach rockowych, pierwsze nagrody i wyróżnienia oraz wręcz entuzjastyczne przyjęcie przez publiczność spowodowało ogólnokrajową popularność. W 1978 roku zespół dokonał pierwszych nagrań dla lokalnego radia.

W 1980 wydany zostaje debiutancki singiel z utworami "Blues chorego" i "Szalona Baśka", który to, dostarczony prywatnymi kanałami do USA, uplasował się na III miejscu w dorocznej ankiecie radiostacji WRJC-FM 91 w Baltimore, ustępując jedynie płytom Alberta Collinsa i Muddy'ego Watersa, a dystansując "Rock Me Baby" B.B. Kinga.

Wielkim ciosem dla wszystkich miłośników bluesa była tragiczna śmierć Ryszarda "Skiby" Skibińskiego, który zmarł 4.06.1983 po przedawkowaniu narkotyków. W 1984 wydana zostaje pierwsza płyta długogrająca zespołu pod tytułem „Ryszard „Skiba” Skibiński 1951-1983” zawierająca najbardziej znane utwory Kasy Chorych.

Zespół pod koniec 1984 zawiesił działalność. Pomimo tego muzycy pozostali aktywni udzielając się w różnych formacjach i projektach.

W 1992 roku muzycy skrzyknęli się na powrót pod wodzą Jarosława Tioskowa. Nowa "Kasa" ma w swoim dorobku wydanie nowych płyt, koncerty na wszystkich ważniejszych polskich imprezach bluesowych („Rawa Blues Festiwal”, „Olsztyńskie Noce Bluesowe”, „Jimiway Blues Festiwal”), tournée po USA, koncerty w Irlandii oraz wiele koncertów klubowych, gdzie ich muzyka sprawdza się najlepiej.

Zespół współpracował z wieloma wybitnymi wykonawcami z różnych kręgów muzycznych m.in. Martyna Jakubowicz, Andrzej Zaucha, Ireneusz Dudek, Jacek Skubikowski, Ryszard Riedel, Jan „Izba” Izbiński, Wojciech Karolak.

Na charakterystyczne brzmienie zespołu składają się m.in. gitarowe unisona, ognisty sidle oraz miarowy puls basu. W kwietniu 2009 płyta „Koncertowo!” otrzymała statuetkę Fryderyka 2009. Michał Kielak dwukrotnie został najlepszym harmonijkarzem według ankiety Blues – Top (2009 i 2010).

Oficjalna strona zespołu : www.kasachorych.com

19 lipca o 19.00 – Klezmerski piątek – Karolina Cicha

Karolina Cicha – wokalistka, aktorka, kompozytorka, multiinstrumentalistka.

W latach 2005-2009 związana była z Ośrodkiem Praktyk Teatralnych “Gardzienice” jako odtwórczyni tytułowych ról w spektaklach „Elektra” i „Ifigenia w A...” Zadebiutowała płytowo w albumie „GAJCY!” wydanym przez Muzeum Powstania Warszawskiego. Piosenka "Miłość bez jutra" z tej płyty była wg. portalu INTERIA jednym z dziesięciu najlepszych utworów w muzyce rockowej 2009'. W kolejnym roku nagrała płytę

„WWW.WAWA2010.PL” z własnymi aranżacjami piosenek o Warszawie (na płycie wystąpili m.in. Czesław Śpiewa, Mamadou Diouf, Titus, T. Budzyński, T. Tymański).

W 2010 roku pojawiła się jej płyta: „Do ludożerców” z muzyką do tekstów Tadeusza Różewicza. Ostatnio wydała album „Miękkie maszyny”, w którym po raz pierwszy Cicha wypowiada się jako autorka tekstów.

Ukończyła polonistykę w Białymstoku ze stopniem doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa. W dziedzinie muzyki jest samoukiem. Koncertuje w kraju i za granicą. Gości z koncertami zarówno na międzynarodowych festiwalach rockowych (Heineken Oper'er Festival w Gdyni 2011) jak i teatralnych (m.in. Przegląd Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu. (2011), Teatromania w Bytomiu (2011).

W ramach Teatru „Gardzienice”, jako odtwórczyni tytułowej roli w przedstawieniu „Ifigenia w A...” Cicha występowała w Stanach Zjednoczonych, Egipcie, Grecji, Norwegii, na Łotwie a także w teatrze Narodowym w Warszawie i Starym w Krakowie. Wśród koncertów wymienić też trzeba: Plenerowe koncerty w Muzeum Powstania Warszawskiego retransmitowane w TVP. (2009, 2010); Koncerty w ramach „Dni kultury polskiej w Berlinie” (2011); Koncert w Monachijskim Anton-Fingerle Bildungszentrum organizowany przez stowarzyszenie „Polonica ev” (2007); Koncert w Studiu Koncertowym Polskiego Radia im. Agnieszki Osieckiej (2011); Gościnnie udział w koncercie „Czesław Śpiewa” obok K. Nosowskiej i Gaby Kulki. (Festiwal OFPA-2011)

Nagrody i wyróżnienia: Stypendium Ministra Kultury na skomponowanie i wykonanie muzycznego monodramu opartego na tekstach S. Themersona; I miejsce na międzynarodowym Chansons Festival w Kolonii, Niemcy ; II miejsce na Przeglądzie Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu; Finalistka "Wielkiej Piątki" na Międzynarodowym Festiwalu Bardów OPPA w Warszawie; Zdobywczyni Nagrody Głównej na Studenckim Festiwalu Piosenki w Krakowie

20 lipca o 19.00 – Koncert – Mariusz Lubomski

Mariusz Lubomski - plastyk i muzyk, zaliczany do wykonawców piosenki autorskiej.

Tworzy specyficzny rodzaj piosenek o charakterystycznym akustycznym brzmieniu, korzystającej z rytmów bossa nowy, rytmów karaibskich i pieśni cygańskich, klasycznego bluesa z elementami funky, garażowego undergroundu, ostrych rockowych brzmień i piosenek aktorskich, klimatu francuskich kabaretów i nowojorskich klubów jazzowych, songów Weila-Brechta i Toma Waitsa.

Mariusz Lubomski - śpiew

Wojtek Pulcyn - kontrabas

Piotr Aleksandrowicz - gitara akustyczna

Michał Bryndal - instr. perkusyjne

21 lipca o 19.00 – Blues na Niedzielę – Magda Piskorzycyk

Magda Piskorzycyk to wokalistka śpiewająca dojrzałym, niskim, "czarnym" głosem. Gra na gitarach: akustycznej, elektrycznej i basowej, a także na instrumentach perkusyjnych. Wykonuje głównie muzykę zakorzenioną w tradycji afro-amerykańskiej i afrykańskiej. Aranżuje i komponuje, regularnie koncertuje ze swym zespołem, była gościem wielu festiwali międzynarodowych, m.in. w Niemczech, na Węgrzech, we Francji i Anglii.

Autorka akustycznego albumu koncertowego "Magda Live", nominowanego do nagrody Fryderyk 2009, płyty studyjnej "Blues Travelling" nagranej z udziałem Michała Urbaniaka oraz albumu "Live at Satyrblues" prezentującego koncert ze szwedzkim gitarzystą i wokalistą Slidin' Slimem.

Jesienią 2011 roku wydała aż dwie nowe płyty: studyjny album "Mahalia" upamiętniający 100 rocznicę urodzin królowej muzyki gospel Mahalii Jackson oraz podwójny album "Afro Groove" prezentujący zapis koncertu nagranych z wirtuozem harmonijki z Memphis Billy Gibsonem. To wydawnictwo to zaproszenie do muzycznej podróży poprzez świat bliskich Magdzie tradycji, kultur i dźwięków - bardzo osobiste połączenie muzyki o korzeniach afro-amerykańskich (soul, blues, jazz, funk) z rytmami i melodiami etnicznymi, zwłaszcza zachodnio-afrykańskimi. Magda Piskorzycyk jest dwukrotną półfinalistką międzynarodowego konkursu IBC w Memphis. Czterokrotnie wybierana Wokalistką Roku przez czytelników kwartalnika "Twój Blues". Nazwana we Francji "la voix noire et au costume blanc" (czarny głos w białym kostiumie). W 2008 roku gwiazdę Magdy Piskorzycyk, jako jedną z trzech pierwszych, odsłonięto w Alei Gwiazd Polskiego Bluesa w Sławie koło Zielonej Góry. W 2009 roku została zaproszona do międzynarodowego zespołu Konoba, wykonującego tradycyjną muzykę Afryki Zachodniej. Magda występowała z wielce uznanymi muzykami polskiej i zagranicznej sceny muzycznej, m.in. z Wojciechem Karolakiem, Leszkiem Winderem, Jerzym Styczyńskim, Leszkiem Cichońskim, Michałem Urbaniakiem, Gregiem Szłapczyńskim, Bobem Margolinem, Bobem Brozmanem, Slidin' Slimem, Billy Gibsonem, Ritą Engedalen, Seckou Keitą czy grupą Engerling.

Muzyka Magdy Piskorzycyk to przygotowywane przez nią wysmakowane aranżacje standardów soulowych, funkowych, jazzowych, rockowych, muzyki gospel i blues wplecione w walor własnych kompozycji. To muzyka z jednej strony głęboko osadzona w tradycji, zwłaszcza afroamerykańskiej, z drugiej - bardzo osobista w charakterze i nieszablonowa. Miłość do rytmu, emocje, żywiołowość, radość i ogromne poczucie humoru przeplatają się z powagą i głęboką refleksją, a wszystko to przenika i spaja muzyczna wrażliwość oraz osobowość artystki. Niekonwencjonalne wykorzystanie głosu, gitar, perkusjonalii oraz innych instrumentów nadaje tej muzyce pięknych barw. Wspólne śpiewanie, klaskanie czy pstrykanie to nieodłączne elementy występów Magdy.

Jan Chojnacki stwierdził, że "Magdy muzyka jest oryginalna, ale nie uduchowiona, wierna korzeniom, a jednocześnie współczesna, bardzo oszczędna w formie i pełna emocji".

Wielką miłością Magda darzy tradycyjne pieśni gospel. Śpiewała je już wielokrotnie w Polsce, we Francji, w Szwecji, w Niemczech i na Węgrzech. W 2008 roku dała szereg koncertów z zespołem w Liverpoolu w ramach festiwalu City Sings Gospel, także w trakcie

Festiwalu Hope Street oraz specjalnego koncertu finałowego w Metropolitan Cathedral, transmitowanego przez BBC.

Z okazji 100-lecia urodzin Mahalii Jackson (26.10.2011) przygotowała specjalny program koncertowy, który zawiera interpretacje pieśni znanych z repertuaru Królowej Gospel: "W hołdzie Mahalii Jackson"

26 lipca o 19.00 – Klezmerski piątek – Klezmersi

Wszyscy członkowie zespołu są absolwentami Akademii Muzycznej im F. Chopina w Warszawie. W muzyce klezmerskiej nie stronią od łączenia składania repertuaru koncertów z żydowskiej muzyki z różnych stron świata. Zatem możemy usłyszeć klezmerską muzykę z polską, węgierską, rumuńską, bałkańskie, rosyjskie, niemieckie. Całość wykonywana na instrumentach akustycznych tworzy naturalną, pełną ekspresji atmosferę.

Damian Orłowski - skrzypce

Robert Kuśmierski - akordeon

Michał Lamża - kontrabas

Robert Smoderek – klarnet

28 lipca o 19.00 – Blues na Niedzielę – JJ Band

Skład:

Jacek "Jogi" Jaguś - gitara, śpiew

Bartek "Boruta" Łęczycki - harmonijka

Piotr Michalak - hammond, piano

Andrzej "Stagracz" Stagraczyński - bass

Bartosz "Mr. Shuffle" Niebielecki - perkusja

J.J.Band z Jeleniej Góry w ciągu dziesięciu lat działalności zdobył miano jednej z najlepszych grup bluesowych w Polsce, a także szereg nagród festiwalowych. W 2003 roku zespół nagrał swoją pierwszą płytę „Good Day For The Blues”, a w 2004 roku odbyła się premiera albumu „Searching For The Blues”. W roku 2010 ukazała się szczególna płyta „J.J.Band i Przyjaciele - Blues” z utworami Tadeusza Nalepy nominowana do nagrody Fryderyka. Wszystkie trzy płyty zyskały miano „płyty roku” w ankiecie czytelników pisma „Twój Blues”. Dwukrotnie czytelnicy uznali też J.J. Band za zespół roku. Jacek „Jogi” Jaguś to gitarzysta bluesowy 2004, 2006, 2007, 2008 i 2009 roku a Bartek Łęczycki harmonijkarz bluesowy 2005, 2006 i 2007 roku w Polsce - według rankingu „Twojego Bluesa”. Grupa występowała na najbardziej prestiżowych festiwalach bluesowych w Polsce obok polskich i zagranicznych wykonawców z najwyższej półki. J.J.Band to niewątpliwa uczta muzyczna, wielka radość grania i dobra zabawa.